

Univerza v Ljubljani
Zdravstvena fakulteta

**NAVODILA ZA PRIPRAVO PISNIH DEL
NA ZDRAVSTVENI FAKULTETI
UNIVERZE V LJUBLJANI**

Ljubljana, 2018

Naslov

Navodila za pripravo pisnih del na Zdravstveni fakulteti Univerze v Ljubljani

2. elektronska izdaja

Avtorji

Anamarija Zore

Ana Polona Mivšek

Nevenka Ferfila

Jelena Ficzkó

Matic Kavčič

Andreja Mihelič Zajec

Vesna Denona

Tina Starc

Miroljub Jakovljević

Lektorica

Ana Božič

Založila

Univerza v Ljubljani, Zdravstvena fakulteta

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID=294477312

ISBN 978-961-6808-80-4 (pdf)

Način dostopa (URL): http://www2.zf.uni-lj.si/images/stories/datoteke/Zalozba/Navodila_pisna_dela_2.pdf

Kazalo vsebine

1 UVOD	1
2 STRUKTURA PISNEGA DELA	2
2.1 Naslovna stran	2
2.2 Zahvala	2
2.3 Izvleček	3
2.4 Kazala	5
2.5 Seznam uporabljenih kratic in okrajšav	5
2.6 Uvod	5
2.6.1 Teoretična izhodišča	6
2.7 Namen	6
2.8 Metode dela	6
2.9 Rezultati	7
2.10 Razprava	7
2.11 Zaključek	8
2.12 Literatura in viri	9
2.13 Priloge	9
3 NAVAJANJE LITERATURE IN DOKUMENTACIJSKIH VIROV	10
3.1 Navajanje literature	10
3.2 Dokumentacijski viri	19
4 OBLIKOVANJE PISNEGA DELA	21
4.1 Oblikovanje besedila	21
4.2 Slikovno gradivo in prikazovanje rezultatov	22
5 SEZNAM LITERATURE	26

1 UVOD

Zgradba in oblika pisnih seminarских nalog in zaključnih del mora biti obvezno skladna s temi navodili.

Seminarska naloga je krajše samostojno ali skupinsko strokovno delo, v katerem študent(i) prouči(jo) izbrano temo. Ob tem pridobi(jo) izkušnje raziskovalnega dela in spretnosti pisanja strokovnih del ter se pripravi(jo) za pisanje diplomskega oz. magistrskega dela.

Diplomsko delo je zaključni pisni izdelek prve stopnje študija, ki mora biti rezultat samostojnega kandidatovega dela.

Magistrsko delo je zaključni pisni izdelek druge stopnje študija, ki mora biti rezultat samostojnega kandidatovega dela.

Študent mora poleg enega izvoda vezanega zaključnega pisnega dela v Službo za študijske zadeve oddati tudi podpisano natisnjeno izjavo o avtorstvu, ki se v VIS-u samodejno generira ob oddaji elektronske različice zaključnega dela.

V kolikor je zaključno delo nastalo v okviru financiranega raziskovalnega projekta, je treba to v zaključnem delu navesti. Uporabo in objavo rezultatov mora odobriti vodja raziskovalnega projekta, posebna vprašanja glede uporabe in objave rezultatov ter avtorskih pravic pa se morajo predhodno urediti s posebnim sporazumom, skladno z Etičnim kodeksom za raziskovalce Univerze v Ljubljani (https://www.uni-lj.si/o_univerzi_v_ljubljani/eticni_kodeks/) in skladno s kodeksi strokovnega področja. To študent utemelji pri poglavju Metode dela.

V primeru objave oziroma predstavitve vsebin pisnega zaključnega dela je nujno predhodno pridobiti pisno soglasje mentorja in študenta o načinu in avtorstvu objave ter navesti, da so rezultati nastali na Zdravstveni fakulteti oz. v drugih ustanovah.

2 STRUKTURA PISNEGA DELA

Struktura pisnih del (seminarske naloge, diplomskega in magistrskega dela) je v osnovi enaka. V soglasju z mentorjem jo je glede na metode dela (npr. pri študiji primera, metaanalizi, induktivnih, raziskovalnih načrtih ipd.) možno prilagoditi. V nadaljevanju so predstavljeni elementi pisnih del.

2.1 Naslovna stran

Naslov je pomemben del pisnega dela in je naveden pri seminarskih nalogah in diplomskih delih. V njem poskušamo čim bolj jedrnato izraziti bistvo vsebine. Praviloma mora zajeti vsebinski in metodološki vidik pisnega dela, koncept raziskave, proučevano populacijo ter odvisne in neodvisne spremenljivke. Naj bo izviren, aktualen, konkreten, jasen, enostaven in nedvoumen. Naslov ne sme biti predolg in ne prekratek (120 znakov oziroma 10 besed), lahko je dopolnjen s podnaslovom (120 znakov oziroma 10 besed). V naslovu ne uporabljamo kratic, kemijskih formul ali drugih simbolov. Seminarska naloga nima platnic. Platnica diplomskega dela je standardizirana in jo diplomant prevzame v Službi za študijske zadeve. Platnico magistrskega dela magistrand izdelava po predlogi, ki se nahaja na spletni strani ZF (<http://www.zf.uni-lj.si/si/pravilainnavodila2-2-9>). Naslovna stran seminarske naloge, diplomskega in magistrskega dela izdelajo kandidati po predlogah, ki se nahajajo na spletni strani ZF (<http://www.zf.uni-lj.si/si/pravilainnavodila2-2-9>) in so sestavni deli predlog posameznega zaključnega dela.

2.2 Zahvala

Zahvala naj bo kratka. Zahvalimo se vsem, ki so pomembno sodelovali pri nastanku dela, mentorjem, sodelavcem, drugim strokovnjakom, udeležencem v raziskavi, lektorju in ustanovam. Zahvalimo se tudi za morebitno finančno pomoč. Natančno napišemo, za kaj se zahvaljujemo. Osebam, ki jih omenimo v zahvali, to povemo in jim pokažemo besedilo.

2.3 Izvleček

V izvlečku (Primer 1a, 1b) kratko in jedrnatno predstavimo vsebino pisnega dela. Izvleček naj bo dolg od 300 do 350 besed. Izvleček mora biti strukturiran, kar pomeni, da ima naslednje obvezne dele: Uvod, Namen, Metode dela, Rezultati, Razprava in Zaključek.

Primer 1a: Strukturirani izvleček za empirični tip zaključnega dela.

IZVLEČEK

Uvod: Bakterije kažejo izjemno sposobnost prilagajanja okolju tudi z vidika razvoja različnih mehanizmov odpornosti proti antibiotikom. Odporne bakterije se vse pogosteje pojavljajo tudi v javnih in celo v naravnih okoljih. **Namen:** Želeli smo ugotoviti mikrobiološko kakovost kopalne vode in površin dveh bazenskih kopališč. Pri osamljenih po Gramu negativnih bakterijskih sevih smo želeli ugotoviti odpornosti proti več vrstam antibiotikov in med le-temi poiskati tiste, ki so sposobni tvoriti tudi laktamaze β širokega spektra. **Metode dela:** Na izbranih kopališčih smo v 36 vzorcih kopalne vode ter v 100 odtisih površin in opreme ugotavljali število mikroorganizmov. Osamljene bakterijske seve smo biokemijsko identificirali, nato pa preučevali njihovo odpornost proti β -laktamskim antibiotikom z difuzijsko metodo s kombiniranimi dvojnimi diski. Ugotavljali smo genetske predispozicije za odpornost z metodo verižne reakcije s polimerazo. **Rezultati:** Mikrobiološka kakovost bazenske kopalne vode ni ustrezala normativom v 14 % vzorcev, saj smo skupno število mikroorganizmov pri 36 °C v povišanem številu več kot 100 CFU/ml dokazali v 6 (14 %), bakterijo *Pseudomonas aeruginosa* in *Escherichia coli* pa v 2 (5 %) vzorcih kopalne vode. Z mikroorganizmi najbolj kontaminirane površine so bile talne površine (keramika) pred bazenom za dezinfekcijo nog. Osamljeni bakterijski sevi (85) so bili v najvišjem deležu odporni proti cefpodoksimu (36 %) in cefotaksim (28 %). Z metodo kombiniranih diskov smo tako ESBL kot tudi karbapenemaze ugotovili pri 9 rodovih bakterij, najpogosteje iz rodu *Pseudomonas*. Z metodo PCR smo prisotnost genov za ESBL ugotovili pri 19 (22 %) in za karbapenemaze pri 12 (14 %) sevih, zlasti pri bakterijah rodu *Pseudomonas* spp. **Razprava in zaključek:** Rezultati kažejo na trend razširjenosti mikroorganizmov tudi na površinah bazenskih kompleksov, ki jih zakonodaja na tem področju ne omenja, ter tudi razširjenost odpornih bakterij v javnih kopališčih. Smiselno bi bilo razmisliti o načinih spremljanja proti antibiotikom odpornih bakterij tudi v javnih ter naravnih okoljih.

Ključne besede: kopališče, površine, po Gramu negativne bakterije, antibiotiki, javno zdravje

Primer 1b: Strukturirani izvleček za pregledni tip zaključnega dela.

IZVLEČEK

Uvod: Ženske dandanes vse pogosteje zbole vajo za kronično vulvarno bolečino, tako imenovano vulvodinijo, ki prizadene zunanje spolovilo. Zaradi pomanjkanja dokazov in raziskav je motnja še vedno dokaj neznana. Vulvodinija lahko povzroča negativen vpliv na psihosocialnem in spolnem področju ter v partnerski zvezi. Medicinska sestra igra pri obravnavi ključno vlogo. **Namen:** Namen diplomskega dela je ugotoviti, kako vulvodinija vpliva na psihosocialno blagostanje ženske, partnersko zvezo in spolno življenje. Poleg tega želimo ugotoviti, kakšna je vloga medicinske sestre pri obravnavi pacientke z vulvodinijo in katere so ovire, s katerimi se srečujejo pri opravljanju svojih nalog. **Metode:** V diplomskem delu smo uporabili deskriptivno metodo s sistematičnim pregledom literature. Pri iskanju smo uporabili časovni okvir, in sicer od leta 2008 do 2015. Literatura je bila iskana v angleškem jeziku s ključnimi besedami vulvodynia, vulvodynia AND dyspareunia AND vulvar pain, nursing AND sexual health care AND nursing role, psychosocial factors AND vulvar diseases, v podatkovnih bazah CINAHL, Medline (PubMed), Whiley Online Library, ter COBIB.SI. V analizo smo vključili 24 člankov. Članki so bili ovrednoteni po štiristopenjski lestvici glede na moč dokazov. **Rezultati:** Ob dolgotrajnem soočanju z vulvodinijo se lahko pojavijo jeza, strah, frustracije, motnje razpoloženja, anksioznost in depresija. Ženske se pogosto počutijo osamljene in brez podpore bližnjih ter zdravstvenega osebja. Boleč spolni odnos, kot eden od simptomov vulvodinije, znatno vpliva na spolno življenje para. V razmerju lahko pride do negativnih občutkov, odtujenosti, konfliktov in zmanjšane spolnega zadovoljstva. Medicinska sestra ima pomembno vlogo pri obravnavi pacientk in nudenju podpore. Kljub temu da se le-te zavedajo odgovornosti za obravnavanje spolnih težav pacientk, le malokrat razpravljajo o njih. **Razprava in zaključek:** Slabo psihično počutje, osamljenost, boleče spolne interakcije in nezadovoljivo partnersko razmerje se lahko pojavijo kot posledice soočanja s kronično vulvarno bolečino. Zdravstvena nega predstavlja pomemben del multidisciplinarnega pristopa pri obravnavi pacientk in njihovih partnerjev. Še vedno se premalo govori o spolnih težavah. Že v času izobraževanja bi morali poudarjati pomen spolnega zdravja in spodbujati uporabo znanja v praksi, ker bomo le tako lahko zagotovili celovito in kakovostno zdravstveno nego.

Ključne besede: kronična bolečina vulve, vulvarna bolečina, psihosocialni dejavniki, spolno zdravje

Izvleček napišemo v prvi osebi množine; uporabimo pisavo Times New Roman, velikost črk 12 pt in enojni razmik med vrsticami. V izvlečku ne opisujemo podrobnosti in ničesar, kar ni omenjeno v delu, ne citiramo avtorjev, praviloma ne uporabljamo kratic ali drugih okrajšav in za posamezne pojme oz. imena ne pišemo prevodov v tujem jeziku v oklepaju.

Ključne besede napišemo v novem odstavku na koncu izvlečka. Izberemo tri do pet ključnih besed oz. besednih zvez, s katerimi predstavimo vsebino pisnega dela. Ključnih besed praviloma ne izbiramo med besedami v naslovu. Izvleček in ključne besede morajo biti prevedeni v angleški jezik in zapisani na novi strani.

2.4 Kazala

Kazalo omogoča hitrejše iskanje poglavij ali podpoglavij. Z decimalnimi števili označimo poglavja in podpoglavja v besedilu. Primer označevanja z decimalnimi števili je razviden iz teh navodil. Kazalu vsebine sledijo Kazalo slik, Kazalo tabel in Seznam v delu uporabljenih kratic in okrajšav, ki morajo biti navedene po abecednem vrstnem redu.

2.5 Seznam uporabljenih kratic in okrajšav

Kratica je ustaljena okrajšava večbesednih imen, navadno je oblikovana iz začetnih črk ali zlogov (npr. vibracije celotnega telesa (VCT)). Okrajšava je skrajšani zapis (pre)dolгих opisnih poimenovanj (npr. Priročnik o kazalnikih kakovosti (Priročnik)). Pri pripravi besedil s področja zdravstvenih ved se rabi kratic skoraj ni mogoče izogniti, čeprav je s slogovnega vidika to dvorezni meč. Po eni strani prepogosto pojavljanje kratic prispeva k nerazumljivosti besedila oziroma njegovi razumljivosti samo za posvečene, po drugi strani pa opustitev uporabe kratic prispeva k nepreglednosti in razvlečenosti posameznih stavkov oziroma celih odstavkov besedila. Pretiravanje v eno ali drugo smer je torej škodljivo, zato je treba poiskati razumno ravnovesje.

Beseda ali besedna zveza, ki jo v besedilu krajšamo, mora biti ob svojem prvem zapisu v besedilu (izvleček je pri tem izvzet) zapisana v polni obliki, polnemu zapisu pa mora v oklepaju takoj slediti označena kratica ali okrajšava, ki je v nadaljevanju besedila uporabljana samostojno. Izjema so le standardne merske enote. Če kratica izvira iz tujega jezika, najprej navedemo čim verodostojnejši prevod besedne zveze v slovenskem jeziku in nato v oklepaju zapis besedne zveze v izvirnem jeziku, pomišljaj in kratico, ki jo bomo uporabljali v nadaljevanju (npr. Lestvica vznemirjenosti (Agitated Behavior Scale – ABS)). V Seznamu uporabljenih kratic in okrajšav prav tako navedemo prevod v slovenskem jeziku in zapis v izvirnem jeziku. Kratice in okrajšave v Seznamu uporabljenih kratic in okrajšav navedemo po abecednem redu. Za vsako kratico zapišemo dobesedni pomen (in ne razlage pojma), ki ga kratica predstavlja.

2.6 Uvod

V Uvodu bralca seznanimo s temo in raziskovalnim problemom. Omejimo področje raziskovanja in navedemo razloge, stališča in motive za izbor teme. Prikažemo namen in

načrt dela. Uvod mora biti jasen in informativen. Obsega naj praviloma 10 % celotnega dela. Uvod običajno zapišemo v obliki lijaka, tj. od znanega in splošnega k manj znanemu in bolj specifičnemu. To poglavje ima lahko več podpoglavij (največ dve ravni), ki morajo biti vsebinsko utemeljena.

2.6.1 Teoretična izhodišča

V teoretičnih izhodiščih, ki so del Uvoda, prikažemo obstoječe znanje o temi in raziskovalnem problemu/predmetu. Predstavimo temeljno literaturo s področja. Z izborom ustreznih teorij postavimo teoretični okvir (identificiramo teoretična izhodišča) in konceptualni okvir (opredelimo ključne koncepte/pojme), ki tvorita teoretično podlago, na kateri bo temeljil analitični del. Literaturo predstavimo sistematično, tako da izčrpno predstavimo obstoječe stanje obravnavanega raziskovalnega problema. Raziskovalni problem celostno in kritično osvetlimo z različnih zornih kotov, še posebej morebitna nasprotujoča si dognanja. Pri pregledu literature pazimo, da navajamo tako temeljna dela kot tudi čim bolj sodobne, aktualne in nedavne podatke raziskav.

2.7 Namen

Namen pisnega dela predstavimo v nekaj raziskovalnih vprašanjih, lahko ga razčlenimo v obliki delnih vprašanj, ki predstavljajo teoretično preučevanje problema v celoti; oz. si za namen postavimo preverbo nekaj (delovnih) hipotez.

2.8 Metode dela

V poglavju o metodah natančno zapišemo in argumentiramo postopke in način našega raziskovanja, saj je to pogoj za razumevanje, vrednotenje in morebitno ponovitev raziskave. Uporabljene metode morajo biti opisane na način, da bo razvidno, kako bomo dosegli namen in cilj raziskovanja ter pridobili odgovore na postavljena raziskovalna vprašanja oz. kako bomo preverili teze/hipoteze. Za izvedbo raziskave moramo pridobiti soglasje ustanove, kjer bo potekala raziskava. Vedno, kadar so vpleteni ljudje ali živali, je treba pridobiti tudi soglasje Komisije Republike Slovenije za medicinsko etiko (<http://www.kme-nmec.si/>) oziroma etične komisije zdravstvene institucije.

Poglavje mora biti **smiselno** strukturirano glede na tip raziskovalnega dela in uporabljene metode. Praviloma si deli sledijo kronološko ali po pomembnosti:

- opis in utemeljitev raziskovalnega, metodološkega pristopa ter raziskovalne strategije;
- opis predmeta raziskovanja, populacije, enote opazovanja, vzorca in vzorčenja;
- opis neodvisnih in odvisnih spremenljivk;
- opis metod/tehnike zbiranja podatkov oz. merskega inštrumenta;
- opis izvedbe zbiranja podatkov;
- opis metod/tehnike analize podatkov (uporabljene statistične metode);
- opis morebitne izvedbe pilotne študije;
- veljavnost, zanesljivost, občutljivost, objektivnost, ponovljivost, sistematičnost;
- opis dostopa do podatkov in morebitnih pridobljenih dovoljenj ustreznih institucij;
- morebitno soglasje Komisije RS za medicinsko etiko (številka mnenja).

2.9 Rezultati

V poglavju Rezultati jasno, nazorno, natančno in razumljivo prikažemo obdelane podatke, zbrane v raziskavi. Predstavimo jih v zgoščeni obliki, opisno oz. s slikovnim gradivom (glej poglavje Oblikovanje pisnih del). Praviloma istih rezultatov ne prikazujemo večkrat (npr. na različne načine). Neobdelane rezultate lahko dodamo kot prilogo na koncu pisnega dela. Izpostavimo najpomembnejše rezultate, tj. tiste, ki odgovarjajo na postavljena raziskovalna vprašanja oz. z njimi zavračamo ali potrjujemo preučevane teze/hipoteze. Najpomembnejšim rezultatom sledijo drugi rezultati, običajno v zaporedju pridobivanja podatkov. Izpostavimo tudi presenetljive ali nepričakovane rezultate. Zaradi vsebinske preglednosti lahko poglavje razdelimo na podpoglavja, ki se nanašajo na posamezne cilje, tj. raziskovalna vprašanja oz. teze/hipoteze. Poglavje napišemo v pretekliku in na način, ki kaže na avtorjevo poštenost, nepristranskost in natančnost.

2.10 Razprava

V Razpravi se odraža intelektualna vrednost napisanega dela, saj na tem mestu ocenimo pomen rezultatov. Avtor v razpravi pokaže svoje znanje in sposobnost kritičnega mišljenja. V tem poglavju razpravljamo o dobljenih rezultatih ter pojasnimo, kako smo uresničili posamezne cilje. Poglavje začnemo z odgovorom na raziskovalno vprašanje iz uvoda. V

razpravi se jasno opredelimo, ali smo morebitne teze/hipoteze zavrnil ali sprejeli. Sledi interpretacija posameznih rezultatov in kritično povezovanje in pojasnjevanje odnosov med različnimi rezultati. Dobljene rezultate primerjamo z že znanimi ugotovitvami ter raziskovalnimi izsledki (predstavljenimi v pregledu literature). Zapišemo, kako naši rezultati podpirajo ugotovitve drugih avtorjev, oz. navedemo, kje naši rezultati nasprotujejo izsledkom iz literature. Pomembno je opozoriti tudi na morebitne napake, nastale med raziskavo in na omejitve pri raziskovalnem delu. Poglavlje zaključimo s kritično oceno lastnega dela, predstavljenega v tem pisnem delu. Izpostavimo naš prispevek in ugotovitve, ki so v prid razvoja stroke, in opozorimo na morebitne pomanjkljivosti ter možnosti za izboljšave. Razprava je vrhunec znanja in razmišljanja, ki pokaže kritičnost ter sposobnost študenta primerjati in povezovati znana dejstva z novimi dognanji. Prikaže temeljit razmislek o lastnih in tujih rezultatih ter oceni vrednost in pomen lastnih ugotovitev v primerjavi s tistimi iz literature.

2.11 Zaključek

V Zaključku jedrnato povzamemo temeljne elemente pisnega dela (naša izhodišča in cilje ter zastavljeni način dela za doseg odgovora na raziskovalno vprašanje oz. za preverjanje tez/hipotez). Na kratko opisno povzamemo bistvene rezultate v povezavi z raziskovalnim problemom. Povemo, ali smo dosegli zastavljene cilje. Opozorimo na pomen napisanega dela in nakažemo njegovo teoretično oz. praktično uporabnost. Na koncu navedemo tudi šibke točke pisnega dela in navedemo odprta vprašanja, ki se v raziskavi niso rešila ali pa so se v času raziskave na novo oblikovala, ter prikažemo morebitne predloge za njihovo rešitev v nadaljnjih raziskavah. Zaključek je povsem avtorsko besedilo, zato v njem praviloma ne zasledimo citiranja. Praviloma obsega 5 % dela.

Zaključna dela so praviloma napisana v slovenskem jeziku, izjemoma pa ga kandidat lahko napiše v angleškem jeziku, če se študij izvaja v tujem jeziku oziroma so za to podani utemeljeni razlogi (tuji študent, tuji mentor ali član komisije, možnost objave v knjižni obliki pri tuji založbi ipd.). Zaključno delo, ki je napisano v angleščini, mora vsebovati izčrpen povzetek v strokovni, neoporečni slovenščini (Statut UL, 111. člen). Pri magistrskem delu naj ta povzetek obsega do tri strani (750–900 besed). Struktura povzetka je enaka izvlečku.

Pri drugostopenjskih študijskih programih, kjer je pogoj za pristop k zagovoru pripravljen članek, le-ta ni sestavni del magistrskega dela.

2.12 Literatura in viri

Navodila za navajanje literature in virov so opisana v 3. poglavju.

2.13 Priloge

Priloge pisnih del so lahko na primer vprašalniki, odobritev Komisije RS za medicinsko etiko, pristanek organizacije za opravljanje raziskave, slikovno gradivo, ki je obsežnejše od ene strani, podatki iz pomembnih baz podatkov, na katere se sklicujemo, in podobno. Priloge navedemo v kazalu, strani **prilog ne številčimo**.

3 NAVAJANJE LITERATURE IN DOKUMENTACIJSKIH VIROV

Za vse besedilo, ki ga prepíšemo oz. povzemamo iz druge literature in virov, moramo uporabljati citiranje. Razume in pričakuje se, da bomo vsebino v teoretičnem delu povzemali in citirali, zato te dele besedila tudi ustrezno označimo. Neoznačeno oz. neustrezno označeno povzemanje ali citiranje velja za plagiatorstvo, ki je z zakonom prepovedano oz. kaznivo.

3.1 Navajanje literature

V čim večji možni meri uporabljamo širše citiranje, kar pomeni, da povzamemo ugotovitve avtorja, ki jih le-ta navaja v določenem članku, poglavju, knjigi. Ob tem navedemo priimek avtorja/-ev in letnico izdaje dela. Pri dobesednem citiranju navedek postavimo v narekovaje, poleg podatka o avtorju/-ih in letnici navedemo tudi stran citiranega dela, kjer se navedek nahaja. Kadar priimek avtorja vključimo v poved, za priimkom v oklepaju zapišemo le letnico objave, npr.: Jakovljević (2013), in pri dobesednem citiranju še ustrezno stran, npr.: Jakovljević (2013, 16).

Kadar sta avtorja dva, navajamo oba (Kofjač, Mihelič, 1994); če je avtorjev več, navajamo samo prvega in dodamo oznako »et al.« (Zore et al., 1998), kar je okrajšava za latinsko »et alii« in pomeni »in drugi«. Kadar se sklicujemo na objavo več avtorjev in bi jih želeli vključiti v stavek, zapišemo priimek prvega ter »in sodelavci« namesto »et al.« ter v oklepaju le letnico, npr.: Zore in sodelavci (1998) so ugotovili ...

Če se ob kakšni misli sklicujemo na več del, navedke ločimo s podpičjem (Zore, Torkar, 2011; Ferfila, 2010), pri naštevanju različnih avtorjev začnemo s citiranjem novejših del, nadaljujemo s starejšimi. Kadar citiramo več del, ki jih je avtor ali skupina istih avtorjev objavila v enem letu, za letnicami navajamo zaporedne črke abecede »a«, »b« itd., npr.: (Kavčič, 2009a; Kavčič, 2009b). Te črke morajo biti navedene tudi v seznamu literature.

Dobesedno citiranje je običajno za družboslovne pristope raziskovanja, ko želimo povzeti neko misel, definicijo, zakon, medtem ko se pri naravoslovnih pristopih praviloma ne uporablja. Pri naravoslovnih pristopih običajno ugotovitve povzemamo s svojimi besedami.

Citate vedno navajamo iz izvirnika. V primeru, da izvirnika nismo mogli pridobiti, pripišemo vir, iz katerega smo citirali (Brajša, 1993, cit. po Zaletel, 2014), **kar je dovoljeno le izjemoma po predhodnem dogovoru z mentorjem**. V seznamu literature ob koncu dela navajamo samo delo, do katerega smo dostopali.

Če je avtor združenje, organizacija (korporativni avtor), ob prvi omembi le-to zapišemo v izpisani obliki in s kratico, npr. (WAO – World Allergy Organization, 2015), vse nadaljnje navedbe pa so le s kraticami (WAO, 2015). Kadar citiramo delo, ki avtorjev nima navedenih, namesto priimka navedemo začetek naslova dela, npr. (Epidemiology, 2006) (glej primer članka brez avtorja pri točki 3.1.1).

Za navajanje spletnih virov veljajo enaka navodila kot v primeru fizičnih virov, le da na koncu reference dodamo spletno povezavo in datum dostopa.

V **seznamu literature** navedemo le tisto literaturo, ki smo jo uporabili v delu. V seznamu posamezna dela navedemo po abecednem vrstnem redu priimkov prvih avtorjev. Če je citiranih del istega avtorja več, upoštevamo časovno zaporedje objav. Če je delo napisalo do vključno šest avtorjev, navedemo vse; če je avtorjev več kot šest, navedemo prve tri in dodamo »et al.«. Imena avtorjev in naslove del navajamo v jeziku, v katerem je delo napisano. V angleških naslovih so vse besede, razen začetnih in lastnih imen, pisane z malo začetnico.

Naslove revij navajamo v obliki uradnih skrajšanih ključnih naslovov National Library of Medicine (NLM) Abbreviation na spletni strani NLM Catalogue: Journals in NCBI Databases – <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/nlmcatalog/journals>.

Primeri:

Physical therapy

NLM Title Abbreviation: **Phys Ther**

ali

Zdravstveno varstvo

NLM Title Abbreviation: **Zdrav Var**

V primeru, da navajamo članek iz revije, ki je v navedeni bazi ni, lahko uporabimo skrajšani ključni naslov revije po standardu ISO, ki ga najdemo v bazi COBIB.SI, ter ga navedemo v obliki NLM Title Abbreviation (brez pik in z velikimi začetnicami), torej kot prikazuje spodnji primer (Slika 1).

Naslov	Kakovostna starost: časopis za socialno gerontologijo in gerontagogiko
Ključni naslov	Kakovostna starost
Skrajšani ključni naslov	Kakov. starost V seznamu zapišemo: Kakov Starost

Slika 1: Prikaz postopka izpeljave okrajšave po standardu ISO.

Podrobneje so navodila glede navajanja posameznih del razdelana v primerih, ki sledijo.

3.1.1 Navajanje člankov in sestavnih delov v seznamu literature in v besedilu

Avtor/-ji (leto objave). Naslov članka. Uradni skrajšani naslov revije letnik(številka): prva–zadnja stran.

Primeri navajanja:

Članek iz revije – en avtor:

Skočir AP (2005). Možnosti preprečevanja, odkrivanja in obravnave poporodne depresije – vloga babic in medicinskih sester. *Obzor Zdr N* 39(3): 181–93.

V besedilu delo navajamo kot (Skočir, 2005).

Članek iz revije – dva avtorja:

Sevšek F, Gomišček G (2004). Shape determination of attached fluctuating phospholipid vesicles. *Comput Methods Programs Biomed* 73(3): 189–94.

V besedilu delo navajamo kot (Sevšek, Gomišček, 2004).

Članek iz revije – do šest avtorjev:

Jevšnik M, Ovca A, Bauer M, Fink R, Oder M, Sevšek F (2013). Food safety knowledge and practices among elderly in Slovenia. Food Control 2(31): 284–90.

V besedilu delo navajamo kot (Jevšnik et al., 2003).

Članek iz revije – več kot šest avtorjev:

Flanagan L, Roe B, Jack B et al. (2014). Factors with the management of incontinence and promotion of continence in older people in care homes. J Adv Nurs 70(3): 476–95.

V besedilu navajamo kot (Flanagan et al., 2014).

Članek iz revije z navedenim digitalnim identifikatorjem objekta (ang. digital object identifier – DOI):

DOI pove mesto hranjenja članka v elektronski obliki. Praviloma je preko njega vzpostavljena povezava do polnega besedila članka. Tak članek navajamo tako kot članek v tiskani obliki, na koncu reference pa navedemo identifikator DOI, po možnosti v obliki hiperpovezave.

Petrič M, Vauhnik R, Jakovljević M (2014). The impact of hatha yoga practice on flexibility: a pilot study. Altern Integr Med 3(2): 160. doi: [10.4172/2327-5162.1000160](https://doi.org/10.4172/2327-5162.1000160).

V besedilu navajamo kot (Petrič et al., 2014).

Članek iz revije – avtor je organizacija:

ACP – American College of Physicians (2009). Clinical ecology. Ann Int Med 111(2): 168–78.

Ob prvi omembi v besedilu navedemo (ACP – American College of Physicians, 2009), v nadaljevanju navajamo kot (ACP, 2009).

Članek iz suplementa revije:

Golbert JH (2005). Interprofessional learning and higher education structural barriers. J Interprof Care 19(Suppl 1): 87–106.

V besedilu navajamo kot (Golbert, 2005).

Časopisni članek:

Branc T (2006). Odpadkov je vsako leto manj. Delo 10. 4. 2006: 4.

V besedilu navajamo kot (Branc, 2006).

Članek brez avtorja:

Epidemiology for primary health care (2006). Int J Epidemiol 15(3): 224–5.

V besedilu navajamo kot (Epidemiology, 2006).

Prispevek iz zbornika slovenskih referatov – en avtor:

Švigelj V (2014). Ali je to epileptični status? In: Vajd R, Gričar M, eds. Urgentna medicina – izbrana poglavja 2014: zbornik. 21. mednarodni simpozij o urgentni medicini, Portorož, Slovenija 19.–21. 6. 2014. Ljubljana: Slovensko združenje za urgentno medicino, 43–50.

V besedilu navajamo kot (Švigelj, 2014).

Prispevek iz zbornika slovenskih referatov – več avtorjev:

Begić N, Sazonov A, Pađen L (2016). Pojav fenomena socialne izolacije pri osebi s kompleksno rano spodnje okončine. In: Smrke DM, Nikolič J, eds. Celostna oskrba rane – različne etiologije. 11. simpozij o ranah, Portorož, 20. do 22. april 2016. Ljubljana: Klinični oddelek za kirurške okužbe, Kirurška klinika, Univerzitetni klinični center, 110–18.

V besedilu navajamo kot (Begić et al., 2016).

Prispevek iz zbornika tujih referatov brez navedbe urednikov:

Ferfila N (2003). Impacts on organizational scheme of municipal waste management in Slovenia. In: Management and organization development. 22nd International scientific conference on development of organizational sciences, Portorož, March 26th–28th, 2003. Kranj: Moderna organizacija, 303–7.

V besedilu navajamo kot (Ferfila, 2003).

3.1.2 Navajanje monografij

Avtor/-ji (leto izdaje). Naslov knjige. Izdaja. Kraj izdaje: Založba.

Navajati je mogoče celotno monografijo ali le njen del; samo v slednjem primeru napišemo številke strani, na katere se sklicujemo.

En avtor:

Hoyer S (2005). Pristopi in metode v zdravstveni vzgoji. Ljubljana: Visoka šola za zdravstvo, 206–11.

V besedilu navajamo kot (Hoyer, 2005).

Več avtorjev, citirana le ena stran monografije:

Gubina M, Dolinšek M, Škerl M (2002). Bolnišnična higiena. Ljubljana: Medicinska fakulteta, Katedra za mikrobiologijo in imunologijo, 479.

V besedilu navajamo kot (Gubina et al., 2002, 479).

Dva avtorja, citiran del monografije:

Polit DF, Beck CT (2006). Essentials of nursing research. 6th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins, 34–51.

V besedilu navajamo kot (Polit, Beck, 2006).

Poglavje iz knjige:

Foley ME (2003). A collective voice in the workplace. In: Zerwekh J, Claborn JC, eds. Nursing today. 4th ed. St. Louis: Saunders, 371–92.

V besedilu navajamo kot (Foley, 2003).

Beović B, Nadrah K (2014). Protibakterijska zdravila. In: Tomažič J, Strle F, eds. Infekcijske bolezni. Ljubljana: Združenje za infektologijo, Slovensko zdravniško društvo, 48–67.

V besedilu navajamo kot (Beović, Nadrah, 2014).

Navedeni so le uredniki:

Sweet RL, Wiesenfeld HC, eds. (2006). Pelvic inflammatory disease. London: Taylor & Francis, 121–30.

V besedilu navajamo kot (Sweet, Wiesenfeld, 2006).

Diplomsko delo:

Uršič B (2006). Pomen čustvene inteligentnosti na delovnem mestu fizioterapevta. Diplomsko delo. Ljubljana: Visoka šola za zdravstvo.

V besedilu navajamo kot (Uršič, 2006).

Lejko B (2005). Rentgenski film. Študentska Prešernova nagrada. Ljubljana: Visoka šola za zdravstvo.

V besedilu navajamo kot (Lejko, 2005).

Magistrsko delo:

Arlič M (2016). Vpliv stacionarnih in dinamičnih pogojev na pritrjevanje in odstranjevanje bakterije Escherichie coli. Magistrsko delo. Ljubljana: Zdravstvena fakulteta.

Dostopno tudi na: <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?id=81078&lang=slv>.

V besedilu navajamo kot (Arlič, 2016).

Doktorska disertacija:

Weber D (2014). Vpliv utrujenosti hrbtnih mišic na ravnotežje. Doktorska disertacija. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Dostopno tudi na: <http://www.fsp.uni-lj.si/COBISS/Dr/Doktorat220990205WeberDasa.pdf>.

V besedilu navajamo kot (Weber, 2014).

Knjiga na zgoščenki:

Sima Đ, Požun, P (2013). Zakonodaja s področja zdravstva [CD-ROM]. Ljubljana: Društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov.

V besedilu navajamo kot (Sima, Požun, 2013).

Navajanje zakonov:

Pri navajanju zakona ali predpisa z objavljenimi dopolnitvami in spremembami v seznamu literature zapišemo uradno kratico in nato polno ime zakona, številke Uradnih listov, v katerih je bil zakon ali predpis objavljen, ter številke Uradnih listov, kjer so bile objavljene njegove dopolnitve in spremembe.

ZZDej – Zakon o zdravstveni dejavnosti, Ur L RS 23/05, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF in 14/13.

V besedilu ob prvi navedbi navajamo kot (ZZDej – Zakon o zdravstveni dejavnosti), v vseh nadaljnjih navedbah pa le kratico (ZZDej). V primeru, da želimo navesti le določen člen ali le odstavek tega člena, v besedilu navajamo kot (ZZDej, 13. člen, 3. odstavek).

ZPacP – Zakon o pacientovih pravicah. Ur L RS 15/08.

V besedilu ob prvi navedbi navajamo kot (ZPacP – Zakon o pacientovih pravicah), v vseh nadaljnjih navedbah pa le kratico (ZPacP). V primeru, da želimo navesti le določen člen zakona, ali le odstavek tega člena, v besedilu navedemo tudi člen, iz katerega citiramo besedilo (ZPacP, 2. člen).

Navajanje standardov:

SIST EN 15224 (2012). Zdravstvene storitve – Sistemi vodenja kakovosti.

V besedilu navajamo kot (SIST EN 15224, 2012).

BS EN ISO 19458 (2006). Water quality. Sampling for microbiological analysis.

V besedilu navajamo kot (BS EN ISO 19458, 2006).

Navajanje kodeksa:

Kodeks etike v zdravstveni negi in oskrbi Slovenije in Kodeks etike za babice Slovenije (2014). Ur L RS 24(52): 5924–7.

V besedilu navajamo kot (Kodeks, 2014), ali kot (Kodeks etike medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Slovenije, 2014), če je v delu uporabljenih več kodeksov.

Navajanje pravilnika:

Pravilnik o licencah izvajalcev v dejavnosti zdravstvene in babiške nege Slovenije (2007). Ur L RS 24(82): 8950–54.

V besedilu navajamo kot (Pravilnik, 2007) ali kot (Pravilnik o licencah izvajalcev v dejavnosti zdravstvene in babiške nege Slovenije, 2007), če je v delu uporabljenih več pravilnikov.

3.1.3 Navajanje spletnih virov

Avtor/-ji (leto objave). Naslov. Izdaja. Kraj objave: založnik.

Dostopno na: Elektronski naslov <datum dostopa>.

Elektronski naslov (URL) in datum, ko je bila informacija najdena na spletni strani, sta obvezna podatka. Izdajo, kraj objave in založnika navajamo, če so ti podatki dostopni in preverljivi.

Spletna stran in elektronska knjiga:

Millard C (2015). A history of self-harm in Britain: a genealogy of cutting and overdosing. London: Palgrave MacMillan.

Dostopno na: <http://www.oapen.org/search?identifier=588639> <13. 4. 2016>.

V besedilu navajamo kot (Millard, 2015).

Članek iz revije, dostopen le v elektronski obliki:

Ružić - Sabljčić E, Cerar T (2016). Borrelia genotyping in Lyme disease. Open Dermatol J 10(Suppl. 1): 6–14.

Dostopno na: <http://benthamopen.com/FULLTEXT/TODJ-10-6> <20. 4. 2016>.

V besedilu navajamo kot (Ružić - Sabljčić, Cerar, 2016).

Članek iz revije, dostopen le v elektronski obliki, ki ima tudi DOI:

Cerar Kišek T, Strle F, Stupica D et al. (2016). Differences in genotype, clinical features, and inflammatory potential of Borrelia burgdorferi sensu stricto strains from Europe and the United States. Emerg Infect Dis 22(5): 818–27. doi: [10.3201/eid2205.151806](https://doi.org/10.3201/eid2205.151806).

Dostopno na: <http://wwwnc.cdc.gov/eid/article/22/5/pdfs/15-1806.pdf> <20. 4. 2016>.

V besedilu navajamo kot (Cerar Kišek et al., 2016).

Monografija, dostopna le v elektronski obliki:

Griessler Bulc T (2013). Okoljske tehnologije in ekoremediacije. 1. izd. Ljubljana: Zdravstvena fakulteta.

Dostopno na: http://www2.zf.uni-lj.si/images/stories/datoteke/Zalozba/Okoljske_tehnologije_in_ekoremediacije.pdf <20. 4. 2016>.

V besedilu navajamo kot (Griessler Bulc, 2013).

Prispevek iz zbornika, ki je izšel le v elektronski obliki:

Jug Došler A, Petročnik P, Skubic M, Mivšek AP, Zakšek T (2015). Profilaksa zdravega donošenega novorojenčka: klinične prakse v Sloveniji. In: Mednarodna znanstvena konferenca Babištvo v mednarodnem prostoru: izzivi in vizije za prihodnost, 6. maj 2015. Ljubljana: Zdravstvena fakulteta.

Dostopno na: <http://www2.zf.uni-lj.si/images/stories/datoteke/Zalozba/Babistvo.pdf>

<20. 4. 2016>.

V besedilu navajamo kot (Jug Došler et al., 2015).

3.2 Dokumentacijski viri

Pri pisanju pisnega dela lahko kandidat uporabi tudi druge vire, kot so npr. dokumentacija o pacientu, uporabniku, objektih, protokoli, predpisi, zapisniki o opravljenih ogledih, pregledih, izvidih, strokovne ocene in mnenja. Če uporabimo tako gradivo, napišemo poseben seznam, ki ga naslovimo Dokumentacijski viri. Posamezne vire navedemo po abecednem vrstnem redu.

Navajanje sodnih odločb:

U-I-127/01-27, 12. februar 2004 – Odločba Ustavnega sodišča RS.

V besedilu navajamo kot (U-I-127/01-27).

Navajanje uredb:

Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31, 1. 2. 2002, str. 1, z vsemi spremembam).

V besedilu navajamo kot (Uredba) ali kot (Uredba (ES) št. 178/2002), če je v delu uporabljenih več uredb.

Navajanje zapisnikov, izvidov, mnenj, internih dokumentov ipd.:

NLZOH – Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (2016a). Zapisnik o odvzemu vzorca pitne vode iz vodnega zajetja Rakitna, 10. 3. 2016.

V besedilu navajamo kot (NLZOH, 2016a).

NLZOH – Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano (2016b). Izvid mikrobiološke preiskave vzorca pitne vode vodnega zajetja Rakitna; št. izvida 1567, 14. 3. 2016.

V besedilu navajamo kot (NLZOH, 2016b).

NIJZ – Nacionalni inštitut za javno zdravje (2016). Strokovno mnenje o higienski neoporečnosti pitne vode na vodnem zajetju Rakitna; št. mnenja 83/2006, 30. 3. 2016.

V besedilu navajamo kot (NIJZ, 2016).

UKC Ljubljana – Univerzitetni klinični center Ljubljana (2015). Predlog programa preprečevanja in obvladovanja bolnišničnih okužb v UKC Ljubljana – interno gradivo.

V besedilu navajamo kot (UKC Ljubljana, 2015).

4 OBLIKOVANJE PISNEGA DELA

Pri branju pisnega dela najprej opazimo njegovo grafično obliko, zato v nadaljevanju namenimo pozornost oblikovanju. Študent pri pisanju zaključnega dela uporablja pripravljeno predlogo. V Službo za študijske zadeve se odda en izvod vezanega zaključnega pisnega dela.

Seminarska naloga nima platnic.

Platnica diplomskega dela je standardizirana. Študent jo prejme v Službi za študijske zadeve Zdravstvene fakultete. Vezava diplomskega dela je broširana.

Magistrsko delo študent veže v trde platnice temno modre barve. Vsi napisi na platnici in hrbtišču so srebrni in v pisavi Arial.

4.1 Oblikovanje besedila

Besedilo naj bo napisano na listih formata A4. Robovi morajo biti široki 2,5 centimetra, razen notranjega, ki je zaradi izgube pri vezavi širok 3 centimetre. Velikost črk v besedilu je 12 pt. Barva pisave je črna. Pisava besedila je Times New Roman, pisava naslovov in podnaslovov pa Arial, krepko. Razmik med vrsticami tipkopisa je 1,5 vrstice, razen v Izvlečku, kjer je razmik ena vrstica. Besedilo je obojestransko poravnano, razen v poglavju Literatura in viri, v katerem besedilo poravnamo levo, da se izognemo motečim razmikom. Notranja naslovnica, poglavja Zahvala, Izvleček, Abstract, vsa kazala ter Seznam uporabljenih kratic in okrajšav so tiskani enostransko, ostalo besedilo od vključno poglavja Uvod tiskamo obojestransko. Strani od vključno Uvoda do vključno poglavja Seznam literature so oštevilčene z arabskimi številkami, številke strani so spodaj, poravnane na sredino. Strani prilog ne oštevilčimo.

Vsako poglavje začnemo na novi strani. Naslove poglavij pišemo z velikimi, pokončnimi, krepkimi črkami, naslove podpoglavij pa z malimi pokončnimi krepkimi črkami. Če je naslov ali podnaslov v dveh vrsticah in več, je razmik med vrsticami enojen. Velikost črk v naslovu poglavja na prvi ravnini je 16 pt, na drugi in vseh naslednjih (podnaslovi oz. naslovi podpoglavij) pa 14 pt. Med vsakim (pod)naslovom in besedilom, ki mu sledi, je 18 pt

razmika. Naslovi prvega nivoja (naslovi poglavij) se začnejo na vrhu strani, naslovi nižjih nivojev (naslovi podpoglavij) pa so od besedila nad njimi razmaknjeni za 36 pt. Vsakemu naslovu ali podnaslovu poglavja ali podpoglavja sledi besedilo. Razmik med odstavki besedila je 12 pt.

Pri zaključnih delih tistih študijskih programov, ki imajo v študijskem programu zahtevan članek, je le-tega treba oddati v Službo za študijske zadeve skupaj z enim izvodom vezanega zaključnega dela. Članek ni del vezanega zaključnega dela, ampak ga študent odda posebej.

Seminarska naloga lahko obsega največ 15 strani. Priporočen obseg diplomskega dela je od 20 do največ 40 strani. Izjemoma je lahko tudi daljše, vendar po predhodnem dogovoru z mentorjem. Magistrsko delo naj obsega od 50–70 strani oz. od 15 000 do 25 000 besed.

Pri pisanju smo pozorni na logično razporeditev vsebine in pravilno uporabo strokovnih izrazov. Kratice lahko uporabljamo po predhodnem pojasnilu.

Avtor najprej sam kritično pregleda in oceni svoje pisno delo, ga popravi in odda mentorju v pregled. Pred oddajo diplomskega dela recenzentu mora delo jezikovno pregledati lektor slovenskega jezika. Slovnično in pravopisno pravilni morajo biti tudi prepisani v angleški jezik prevedeni deli.

4.2 Slikovno gradivo in prikazovanje rezultatov

S tabelami in slikami se prikazujejo podatki, razvrščajo pojmi ali odnosi med njimi, s slikami se dopolnjuje besedilo za lažje razumevanje, s shemami pa se ponazarjajo izbrana dogajanja in povezave med njimi.

Tabele prikazujejo kvantitativne in kvalitativne podatke. Sestavljene so iz vrstic in stolpcev, ki se sekajo v poljih (Tabela 1). Če besedilo v polju obsega več kot vrstico, je razmik med njimi enojen in besedilo levo poravnano. Vsebina po vrsticah je podana v čelu tabele, po stolpcih pa v glavi tabele. Na desnem robu in na dnu tabele je praviloma še zbirni stolpec in zbirna vrstica. Tabele morajo biti razumljive in pregledne. Vse tabele v nalogi so enakega sloga. Vsaka tabela mora imeti naslov. V legendi pod tabelo pojasnimo vse simbole, ki so potrebni za razumevanje tabele tudi brez branja besedila. Za razlago nestandardnih enot in

kratic se v tabeli in opombah pod njo uporabljajo naslednji znaki: *, †, ‡, §, ¶, #, **, ††, ‡‡ ipd., ki jih v opombah pojasnimo. Največjo dopustno velikost tabele določa število in velikost črk ali znakov v enem stolpcu. V primerih, ko velikost tabele presega eno stran, jo umestimo v priloge. Velja pravilo: maksimalna informacija na minimalnem prostoru. Umeščanje tabel v besedilo mora biti preudarno, saj preveliko število tabel lahko vodi v nepreglednost vsebine in podatkov, ki jih želimo predstaviti.

Tabela 1: Naslov tabele.

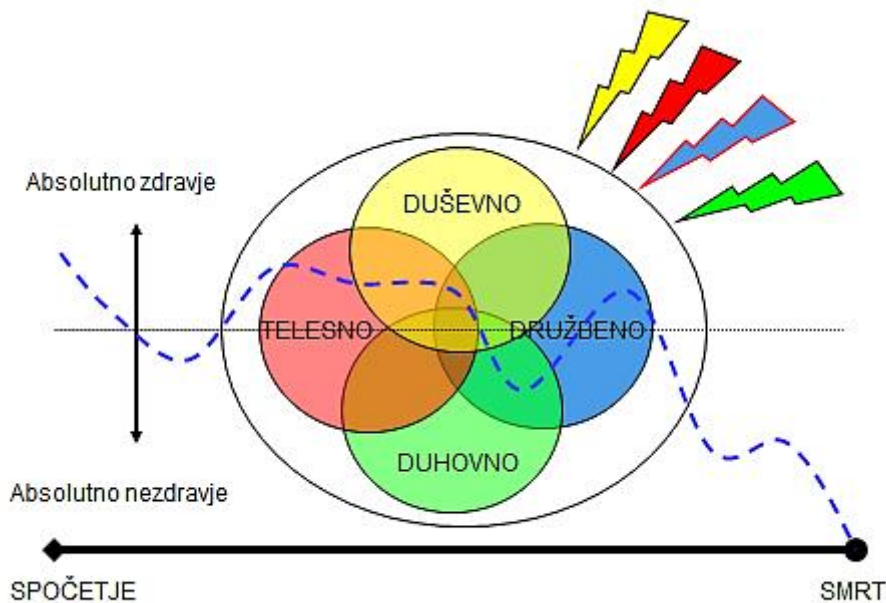
	GLAVA					
			S		Z	S
Č	V R	S	T I	C A	B	T
E			O		I	O
L			L		R	L
O	POLJE		P		N	P
			E		I	E
			C			C
	Z B I R	N A	V R	S T I	C A	

Slike besedilo dopolnjujejo, zato morajo biti jasne in kakovostne. Naslovi slik so poleg naslovov najbolj brani deli pisnega dela, zato naj bodo čim krajši in razumljivi. Če je naslov v dveh vrsticah ali več, je razmik med vrsticami enojen. Velikost slik ne sme presegati celotne strani.

Slike so tudi grafikoni, s katerimi kvantitativne podatke prikazujemo grafično. Pogosto so manj natančni kot tabele, njihova prednost pa je v bolj neposrednem in bolj nazornem prikazovanju podatkov. Namen grafikonov je bolje predstaviti podatke, zato naj bodo kar se da preprosti, z jasno označenimi merskimi enotami in po potrebi opremljeni z legendo. Lestvici naj se začneta z ničlo. Kadar to ni smotno, je treba na to opozoriti, npr. s prerezano lestvico.

Sheme (Slika 2) imajo prav tako znotraj besedila svoj pomen. Smotno jih je uporabiti pri opisovanju vzporednih in zaporednih dogodkov in povezav med njimi. Zaradi preglednosti

naj bodo kar se da enostavne in opremljene z malo besedila. V njihovem pripisu pa naj bodo vsa pojasnila, ki so potrebna za razumevanje tudi brez branja besedila.

Slika 2: Shematski prikaz dinamičnega procesa zdravja in bolezni.

Pripravljene slike so slikovni izrezki, ilustracije, fotografije, podobe ali umetnine, ki jih nismo ustvarili sami, imamo pa pravico njihove uporabe (ob naslovu slike citiramo vir in ga uvrstimo v seznam literature). Dobimo jih na zgoščenkah in medmrežju (internetu). Med pripravljene slike štejemo še ozadja, vzorce, črte, ikone in okvirje.

Fotografije navadno uporabljamo kot poročilo ali dokument o nekem dogodku ali kot verodostojno predstavitev posameznikov ali skupine ljudi. Za razliko od fotografij in barvnih risb imajo črtne risbe, risane s tušem prednost, saj se pri fotokopiranju/skeniranju njihova kakovost ne poslabša. Za risbe se odločimo, če hočemo prikazati zapletene objekte, na primer zgradbo srčne mišice. Risbe ponujajo veliko več možnosti interpretacije kot fotografije.

Vse slike, tabele in grafe zaporedno oštevilčimo glede na njihovo pojavljanje v besedilu. Njihove naslove poravnamo na sredino vstavljenega elementa. Kot slog zapisa uporabimo pisavo Times New Roman, ležeče, velikost 12 pt in pri naslovih, daljših od ene vrstice, tudi enojni razmik med vrsticami. Pri slikah je razmik pred in po odstavku naslova 8 pt, pri

tabelah pa 18 pt pred in 6 pt po odstavku. Naslove slik in grafov pišemo pod (Slika 2), tabel in shem pa nad njimi (Tabela 1).

Zaradi zaščite avtorskih pravic v pripisu slikovnega gradiva, katerega avtor nismo sami, navedemo avtorja in letnico objave (glej poglavje Citiranje v besedilu). Prav tako je treba omeniti avtorja slikovnega gradiva v seznamu literature. **Predlagamo, da študent sam izdela fotografije, ki dokumentirajo njegovo delo, saj je to enostavnejši način kot pa pridobitev avtorskih pravic za tuje gradivo.** Če je študent sam avtor slik ali posnetkov, kot avtorja ob naslovu slike navaja samega sebe.

Zaradi zaščite avtorskih pravic avtorja slikovnega gradiva je treba za objavo njegovega slikovnega gradiva pridobiti ustrezno dovoljenje in slikovno gradivo citirati (po enakih pravilih kot literaturo v besedilu), razen če je avtor slik študent sam (tj. avtor pisnega dela). Prav tako je avtorja slikovnega gradiva treba omeniti v seznamu literature, izjema so zopet primeri, ko je avtor slik študent sam (tj. avtor pisnega dela).

Slikovno gradivo umestimo v besedilo čim bliže mestu, kjer smo ga omenili. Slikovno gradivo mora biti tehnično dovršeno in dovolj kontrastno.

5 SEZNAM LITERATURE

Za dodatne informacije priporočamo:

Cencič M (2010). Pisanje in predstavljanje rezultatov raziskovalnega dela. Ljubljana: Pedagoška fakulteta.

Jakovljević M (1997). Od izbire teme do zagovora diplomskega dela. Ljubljana: Visoka šola za zdravstvo.

Kališnik M, Zabavnik - Piano J, Rožić A (2006). Temelji znanstvenoraziskovalne metodologije v biomedicini. Ljubljana: Piano.

Roš M (2005). Pišem! Ljubljana: GV založba.